

Но да дойдемъ до основния законъ. Външнитѣ форми сж резултатъ на вътрѣшнитѣ различия, които съществуватъ между мъжа и жената. Всѣки оттѣнѣкъ, всѣка черта на човѣшкото лице се дължи на една вътрѣшна, дълбока причина на душата на човѣка. Като разглеждате предмета, вижда ви се, че между мъжа и жената нѣма разлика. Нѣкои пжтъ жената иска да стане мъжъ, но мъжътъ се отвърща да стане жена. Ако ви попитамъ: какви искате да се родите, всички ще пожелаете да се родите мъже. Какъвъ прогресъ би имало, тогава, въ свѣта, ако всички биха се родили мъже? На-ли Богъ най-първо направи мъжа; послѣдниятъ обаче, каза: „Тази работа не може да бжде, самъ не мога да я свърша, какъ ще обработвамъ самъ тази толкова голѣма градина — раятъ, дърветата, които сж въ нея, па и животнитѣ, които сж въ нея, не могатъ да ме разбератъ“. Тогава Богъ каза: „Много добръ, азъ ще ти н-права другаръ, като тебе, да ти помага“. И тѣй се яви на сцената този великъ законъ, този процесъ, който движи свѣта. Никакъвъ прогресъ, никакво развитие, никакво облагородяване не би имало, ако не съществуваше този законъ. Вие гледате само външната страна на нѣщата, но въ тѣхъ има много по-дълбокъ смисълъ. Единственото нѣщо, което знаете въ природата, то е само женскиятъ полъ; мъжскиятъ полъ е невидимъ. Туй слънце, което вие виждате, то е женско слънце—мъжкото слънце не се вижда; това слънце черпи енергия отъ мъжкото слънце. И съвременната наука го потвърждава, че всѣкога енергията се проявява въ отрицателния полюсъ на електрическитѣ токове. Думата „отрицателенъ“ или